

Folketingets Retsudvalg
Vedr. L93 (2021-22)

2022-02-14

Ift. dagens svar fra Justitsministeriet kan jeg primært henvise til min gennemgang af løgnene om logning, og min gennemgang af de nye løgne i ministerens første svar. Der er dog, igen, en usandhed om Ekimdzhiev-dommen fra 11/1 som er så let at modbevise, at jeg ville skamme mig over at lade være.

Ekimdzhiev (igen)

Ministeriets andet sikkerhedskontor henviser denne gang til et nyt afsnit af Menneskerettighedsdomstolens afgørelse i Ekimdzhiev-sagen. Sidst var det afsn. 395 som ikke indeholdt hvad ministeriet påstod. Denne gang er påstanden: "I dommens præmis 394 ff. redegør Menneskerettighedsdomstolen for de kriterier, den anvender ved bedømmelsen af nationale ordninger for registrering, opbevaring og adgang til såkaldt communication data, som omfatter såvel trafik- som lokaliseringsdata."

Det passer stadig ikke. Afsnit 394 (og 395) handler stadig om at metadata (dvs. alt hvad der logges) kan være lige så følsomt som aflytning, og at logning derfor skal følge samme krav som aflytning. Dvs. individuelle afgørelser forud for iværksættelse. Der er ingen situation som retfærdiggør konstant aflytning af hele befolkningen på alle tidspunkter.

394. In view of the technological and social developments in the past two decades in the sphere of electronic communications, communications data can nowadays reveal a great deal of personal information. If obtained by the authorities in bulk, such data can be used to paint an intimate picture of a person through the mapping of social networks, location tracking, Internet browsing tracking, mapping of communication patterns, and insight into who that person has interacted with (see Centrum för rättvisa, § 256, and Big Brother Watch and Others, § 342, both cited above). The acquisition of that data through bulk interception can therefore be just as intrusive as the bulk acquisition of the content of communications, which is why their interception, retention and search by the authorities must be analysed by reference to the same safeguards as those applicable to content (see Centrum för rättvisa, § 277, and Big Brother Watch and Others, § 363, both cited above).

Ift. retsgarantierne for misbrug nøjes ministeriet med at misinformere. Spørgsmål 81 handler om retsgarantier for at sikre at indsamlet data ikke misbruges. Svaret handler om retsgarantier for indhentelse. To forskellige ting.

Retskendelse ved edition (igen igen)

Ministeriets fuldmægtige er heller ikke bange for at hive en klassisk misinformation op af posen. De skriver om edition uden retskendelse: "I så fald kan den, som indgrebet retter sig mod, anmode om, at politiet snarest muligt og senest inden 24 timer forelægger sagen for retten."

Det antyder at offeret kan kræve retskendelse, men det er selvfølgelig ikke sandt. Det er netselskabet (TDC, Telia, 3 og Telenor) som har den mulighed.

Opsummerende

Ved min præsentation, og i mine svar, har jeg klart dokumenteret at Justitsministeriet lyver for jer. De har svaret med (falske) anekdoter og henvisninger som ikke hænger sammen.

Fra start til slut er dette lovforslag baseret på usandheder og vildledning. Et godt eksempel er statistikken: På den ene side kan de ikke lave en opgørelse over antallet af indgreb ved edition (spm. 36). Men på den anden side kan de sagtens lave en opgørelse af antallet af indgreb inkl. edition (spm. 25), og en opgørelse af antallet af indgreb ekskl. edition (spm. 627, alm. del, 2017-18).

Hvis bare der fandtes en matematisk formular til at finde forskellen på to tal.

Mvh.

Rasmus Malver

Talsperson, Foreningen imod Ulovlig Logning